

עין משפט
נר מצוה

צו:

אמר רבא **לפום חורפא שבשנתא** ב'ו'. הוּי מנִי למיפּרְךָ רבא ממחמי' דצפרק אלמנה דיבמות (דף סו. וס) דתנן נכסי מלוג אס פחתו פחתו לה אלמנא אינס באתריות הצעל אלנא דעדיפא פריך א'י נמי היא מתניתין איכא לאוקמא צקרקע שנתמעט מדין שומרין כדאמר בזהוין (לעיל דף נו).

שומר חנם אינו נשבע שומר שכר אינו משלם והי"ה שואל^א דוכי ישאל קאי אמאי דקא איירו קלמי לעיל^ב:

דאגר מינה פרה והדר נסבה. והי"ה דמני למימר דשאל

מינה פרה אלנא מילמא דשכימא נקט: **אי שוכר נמי** הוי תיתי שכירות ב'ו'. ולנ מקמנר ליה למימר דדוקא שאלה שוסקי' להתחייב צאונסין מפקיע שכירות שמתחילה:

בעל בנכסי אשתו לא שואל הוי ולא שוכר הוי. [א] ומיהו נראה לר"י דשומר חנם הוי וחיוב בפשיעה^ג ולפי זה הלוקח בהמה שלגשים יוס אע"ג דללו שואל הוי ולא שוכר דנלשון מקח לקח מכל מקום שומר חנם הוי: **אלא לוקח הוי מדרבי יוסי ברבי חנינא**. וא"ת ולימא דירוש הוי דהיכא דליכא פסידא דלחרינא הוי יורש ולא לוקח כדאמר' בסוף פ' יט נחולין (כ"ט דף קלט:) והכא איכא פסידא^ד דאס שאלה האשה יתחייב בגניבה ואבידה אי הוי יורש כדאמר רבא צאלו נערות (כתובות דף לז:). יתומים שהינס להס אביהס פרה שאלוה ומתה צתון ימי שאלתה או נאנסה אין חייבין צאונסין משמע^ה דגניבה ואבידה חייבין^ו וי"ל דלא שויה רבנן יורש אלנ משוס פסידא דלאלמנאו כפי שתפא נזונת מנכסין כדלמרינן התם אלנ משוס פסידא דמשאל אין לנו לעשות כירוש לחייבו בגניבה ואבידה שס ירנא לא ישאלנו דמי דוחקו להשאלנו והוי כאליו אפסיד אנפשי: **בעל בנכסי אשתו מי מעל**. מי אמרינן בעל מעל שהוא עושה עיקר המעשה שנשאה ועל ידי זה וזה נבעט או דלמא היא עשתה עיקר המעשה שהיא נשאת לו או דלמא בית דין עשו עיקר המעשה שתיקנו שוכה נבעט: **אמר רבא מאן נמועז נמועז בעל**. הלנ לא עשה שוס מעשה דליסורא לא ניחא ליה דליקני לא היה צריך לטעם זה דאפי' ניחא ליה דליקני הכל מה שצידה אפילו של אחרים ושל הקדש לא היה קוזה כי לא תקנו לו חכמים^ז וא"כ היאך היה לו למעול צנישואין לצדו צאל לקימת מעות אלנ לפי שגבי צ"ד הוטרך להאי

טעמא נקטיה נמי הכא אי נמי נקטיה למימר דאפילו לקח המעות לא ימעול כיון דליסורא לא ניחא ליה דליקני ולא נכתוין לזכות בשל אחרים ואינו מתכוין צנטיילמו להוציאו מרשות צעלים דקצור שהן שלו ואינו מועל אלנ כשצא להוציאו מרשות צעלים כגון גוגב או גוחל ההקדש מרשות חבירו כדמוכה פ"ק דחגיגה (דף י: וס) דלמר נטל אצן או קורה של הקדש לא מעל נמנה לחבירו הוא מעל וחבירו לא מעל ופריך מיגול גולה מה לי הוא ומה לי חבירו ומשני בגוגב המסורות לו אצני צנין עסקינן אלמנא כיון שהוא צרשותו שאינו מתכוין להוציאו מרשות צעלים אלנ קצור הוא שהוא שלו אינו מועל צנטיילמו ממעול איחי איחי נמי לא עשתה כלום דלא ניחא לה דליקנו צנישואין אלנ הימר שתיקנו לו חכמים ואפי' לקחתם ומנחם לו אינה מועלת כיון שאינה מתכוונת להוציאו מרשות צעלים אלנ את שלו כצורה ליתן לו ממעול בית דין וכו': **וי"י שלים י"ה נרגא מעליא**. פי' צקונטרס נרגא מעליא אחרת יתן לו והשצרים יהיו של שואל ואין נראה לרבינו שמואל דאפי' גגב וגולן משמע שיכולין לפרוע סובין כמו מויק כדלמר' צפ"ק דצבא קמא (דף ה.) כולן כחצות הן שלסם ממיטב פ"ה מעשרים וארבע אצות וגגב וגולן ככללן אלמנא מדמה תשלומי גגב וגולן לתשלומי נזק וא"כ יפרע סובין ומפרס הי"ר שמואל דמשלם נרגא מעליא היינו^ח להפחת שהולך משעה שצירה עד שעה העמדה צדין הוי דשואל ומוסיף על השצירהס^ט כעפה העמדה צדין עד שיסור נרגא מעליא מדמי ליה רב לגגב וגולן דלמר שמואל צפרק דצבא קמא (דף ה.) דלין שמין לא לגגב ולא לגולן אלנ לניקזין ורב אית ליה דאף לשואל^י אין שמין והתם מיימא מילמא דרב^י אמילמיה דשמואל וכל ההלכה איירי התם לעיל מיניה צפחת צבילה דניזק הוי ואמרו ליה רב כהנא ורב אסי דינא הכי דשצרים צרשות משאיל החלו דשואל לא הוי כגולן^י דגולן קני לגמרי גזילה צשינו מיתה וצצירה^{יא} ולהכי מהדר ליה שואל תצרי ושמין לו כמה היו צצרים שוין צשעת צצירה וממליא ליה דמי מאני והוי

השואל את הפרה פרק שמיני בבא מציעא

שואל הוי. קא ס"ד להתחייב צאונסי בהמות נכסי מלוג שלה שהוא עושה צתון מלאכתו: שאלה צבעלים היא. שהיא עמו מדיר צמלאכתו והיא נשאלה לו תחלה משנשאה: מאי שואל הוי. מנישואין ואיך ומפקעת שכירות וכו' ופטור: **וסדר נכסה**.^א וזכה הוא אף צפרה להשתמש בה כל ימי השכירות:

מאי שואל ממנה הוא. והוה ליה^ב איחי כשוכר פרה מחבירו והשאיילה לאחר ומתה דליפליגו רבנן ור' יוסי בהמפקדי (לעיל ד' לה): ואמרי רבנן נשבע שוכר שמתה דכרעה ופטור ושואל משלם לשוכר ור' יוסי אומר תחזור פרה לצעלים: ואלינא דרבנן. דלינא דשואל צהדי דמשאיל הוא ולא אלנ צעלים הראשונים לא מיבעי לך דאפילו הוא שואל כיון דלדידה צעי שלומי פטור דשאלה צבעלים היא כי מיבעי לך לר' יוסי דלמר תשלומין לצעלים והשתא לא צבעלים היא מאי שואל הוי ממנה ושואל חייב צאונסיים ומשלם לצעלים או שוכר הוי ופטור מאונסין ומאי שכימותיה שחי תקנו לה נכסיס חכמים פרקוזה תחת פירות אס נציב: **אלא לוקח הוי**. ופטור: **ומסא**. וצעל יורש אשמו דבר תורה: **הבעל מוציא מיד הלקוחות**. אלמנא אין לה רשות למכור דואו הוי לוקח ראשון: **מי מעל כגון** שניפלו לה נכסיס מאביה משנשאת ועמחן מעות של הקדש ואין ידועין שהן של הקדש ואמור רבנן בעל וזכה צתון צכל הנכסיס להשתמש ולאכול פירות וכתקנה זו נעשה^ג י' שליח צנכסי הקדש לקנותם. וקא ס"ד שזו היא יליאתם לחולין ואפי' צעודן צרויין ומונחין מי מעל בהוצאה זו: לימעול בעל. דלין היא^ד מוסרתן לו אלנ מאיליהס נקיים לו ממימת אביה: **הויסורא ניחא ליה וכו'**: **הויסורא נמי לא ניחא ליה דליקני**. אלנ ע"כ תקנו לו חכמים: **נמעלו צ"ד**. של ישראל צצאות דור שכל מקנות שמשפט תלויה צתון ועל ידיהן נהוגות חוקות המסוקינס לצבור מאו והוי כמי שמתקנו לו הס קנין או ומאלאו הס המקינן לנכסי הקדש והוציאוס לחולין: **הי"ג כי עצור קנסא** **צויסורא צאיסורא לא עצור קנסא**: **אלא אמר רבא**. צעודן צרויין ומונחין לא קנסא בעל ולא ילאו לחולין ואין כאן מעילה אלנ לכשיוציאס לחולין בעל מעל: **צנילסא**. צבילה: ואיסנר. צפשיעה: דינא

ואיפטר ואי ליבא סהדי מאי ת"ש^א דדההוא גברא דשאל נרגא מחבירה ואיתבר אתא לקמיה דרב א"ל זיל שלים ליה נרגא מעליא א"ל רב כהנא ורב אסי לרב

דינא שוכר הוא, הם הכי דיניה, דינא חרא הוא, ונדרתה גם זו. אלא הא מביעיא ליה לחיבי בר חמא, כגון דאגרה אהוי פרה מעלמא וניסת, ואליבא דרבנן דפליגי עליה דר' יוסף בפריקין דהמפקדי דאמרו והשואל משלם לשוכר לא מיבעיא לן, דדורי שאלה בבעלים היא, כי קא מביעיא לן אליבא דר' יוסי דאמי היאך הלה עושה ואבעיה בפרתי של זה אלא תחזור פרה לבעליה, מאי, שואל הוי או שוכר הוי, אמ' רבא בעל לא שואל הוי ולא שוכר הוי אלא לוקח הוא מדר' יוסי בר חנינא וכו', ובסוף יש נחולין (כ"ב דף קלט:) פסקינן בעל שביח רבנן כירוש ולקוח.

ומדוקאי שמעינן דהאי דקתינ בעל מוציא מיד הלקוחות בלא דמים הוא. בחש צחמת מלאכת, בלא כוכב מלאכה אלא כדרך העולם, מאי, פירש רבא השתא מתה מחמת מלאכה פטור, בחש צחמת מלאכה מיבעיא, ודאי פטור, ויכול למימר ליה לאו לאוקמה בבילתא שאלתה. וא ליבא סהדי, משתבעא דשני בת אלא מחמת מלאכה אייבר ואיפטר, ואי לא משתבע,

וסהדי נמי לית ליה דלא שני בה, מחייב לשלומי.

מסורת הש"ס

א) ג'ערוינס 5. צ"צ קטו: מדהלג: ב) בירובכתתי, וחפסק, א) נלעל לה:, ד) תמונות ג' עמ: ציק פח: לעל לה. צ"צ ג' קלט: ב) לפי התוספות לג' דהיתרא. ג) רש"י תמוס המהפראס קן גרס ע"ש, א) בכת"י להר, א) ג'ציק מלכ:, ב) בדפוס ויטמרי, ב) איהר, ב) צדפוס קדמון הגי' שלט וי"ו, שלס, א) בדפוס ריבורניק, א) בדפוסיר השברים, א) גינסת רשא' לשאל שמין וכה' צדפוס'ר ולפנינו הוא ע"פ ש"ג.

הנהגות הב"ח

א) נמ' והדר נספא מאי שאל: ב) שם מנח' ליה לא לאוקמא ככלמא:

גליון הש"ס

רש"י ד"ה והדר וכו' וזכה הוא א"כ בפרה, וזכה לי הא כנציג לא וזה הבעל בפירות דהספרי מין ללכלא קינא לדידה. עיין ברכ"י כתובות דף עט ע"ב ד"ה אורכ דגני צצירה אינא עורה. ואילו הכא דלמנא פרה לא קא ע"ג.

הנהגות הגר"א

א) תוס' ד"ה בעל ומיחי ס', ג"כ אלנ כרמנסיס מולן:

רבינו חננאל

בני רפי בר חמא, אשה שהכניסה לבעלה אמה פרה ומשתמש בה בעלה מהו, ואמי' רביא לפום חורפא שבשנתא. פרי שאלתו חידודי לא עיין שאלתו וטעה, כי בין שואל ובין שוכר בבעלים היא, ושורי אשתו אצלו ופטור. אלא זו היא שצריכה שאלה, כגון דאגור פרה מינה והדר נסבה וכו'. ואמרין מאי שנא שכירות משאלה דער האידנא פירי לדידה הוי ופטר אגרה, והשתא דאינסיבא הוי להו פרי לבעל וכולאי השתא שאלה, והאידינא האשה היא שאלה לבעל עס פרתה ביחד קא חייל דהא פרה ברשותיה היא, ופקעה שכירות הראשונה שהיהיא שלא בבעלים וחלה השתא שאלה בבעלים. ואי אמרת בעל שוכר הוא, הם הכי דיניה, דינא חרא הוא, ונדרתה גם זו. אלא הא מביעיא ליה לחיבי בר חמא, כגון דאגרה אהוי פרה מעלמא וניסת, ואליבא דרבנן דפליגי עליה דר' יוסף בפריקין דהמפקדי דאמרו והשואל משלם לשוכר לא מיבעיא לן, דדורי שאלה בבעלים היא, כי קא מביעיא לן אליבא דר' יוסי דאמי היאך הלה עושה ואבעיה בפרתי של זה אלא תחזור פרה לבעליה, מאי, שואל הוי או שוכר הוי, אמ' רבא בעל לא שואל הוי ולא שוכר הוי אלא לוקח הוא מדר' יוסי בר חנינא וכו', ובסוף יש נחולין (כ"ב דף קלט:) פסקינן בעל שביח רבנן כירוש ולקוח.

י' א מ"י פ"ב מהלכות שאלה הלכה ז סנה עיין ג' טושי"ע ח"מ ס' שמו ספק טו וטושי"ע א"ר"ע ס' פה סעי' ב: י"ב ב מ"י שם הלכה יא עיין בהשגות וצמנדי משנה טור ש"ע ח"מ ס' שמו ספק ז: י"ב ד מ"י פ"ו מהלכות מעילה ה' יא:

ב ה מ"י פ"ח מעיל שאלה הלה ד סנה עיין ג' טושי"ע ח"מ ס' שמו ספק ז:

בא ו מ"י שם ה' ז וסנה שם טושי"ע שם ס' שמו ספי' א:

מוסף רש"י

באורא התקינו. כשהיתה סנהדין צאונס, שגלחה ורשעה סס סנהדין גדולה כדלמרינן צ"ה (לג.) גבי עשרה מקטות (ועיי' לה). האשה ששכרה בנכסי מלוג בחיי בעלה. הקנן (כתובות ג.) להיות הסבן אורכ פירות צחיה ויין הקדקדי יהיה ללוקח לכשתמות (ועיי' לה). שס ימות בעלה אין צתן ואס תמות היא וירשעה צעל יפסידו, ותכסי מלוג סן נכסיס שניפלו לה מיתא אלה או שהכניס קרקעות סלה נשמות צמתתה ולא קינל בעל עזי אחרית, ואורכ פירותינן צחיהס תיקנות חכמים תחת פקדינה, ולכסי מוקרי מלוג, שמוגלן ומתקנן צעל אורכ פירות מלוגינא הלאס (ושב"ס ב"ב פס"ד). **הבעל מוציא**. ויעיי' הקרקע, מיד הלקוחות. והי מוק' לה צפק האסא צמתות (עמ:) תקנת ארסא צגופה של קרקע לאחר מיתה (ועיי' לה). דשחוי רבנן כלוקח והאי לוקח ראשון (כתובות ג.) דאפי' דבעלמא קנין פירות לאו קנין הוין דמי, בעל צנכסי אשמו אלמנו רבנן דאעצריה משוס אצלו והוי כלוקח ראשון (ב"ב פ"ח) משעה שנשאה ולפיקן מוציא שמי קדים מוקח למקח של לקוחות ומיחי להכי אמי מסיבת האסא, שס ימיא בעלה צחיה ישלם הלוקח (ושב"ס ב"ב ג.)

מוסף תוספות

א. אין משלם אם נאנסה לא אפי' נגנבה ואם שאל ביה ונשקר פטור. מוס' צשעוים מוס' ד"ה שומר חנם. ב. דרואי מוסיף על עיני ראשון. מוס' היל"ש. ג. בתוס' הרא"ש מוסיף כאן: וגבי בעל בנכסי אשתו לא נפקא מינה מדר' דרפשיעה בבעלים פטור אלא נפ"מ ללוקח בהמה וכו'. ואלל תוס' לא ששע קן ופי' פלפולא תיפסחא ופירש ח"ר"מ ס' שמי' טשי"י וסומי' ופ"ך שמו' מוס' היל"ש. ד. באותוין. מוס' היל"ש. ח. מחייבי הא. מוס' היל"ש. ו. הרואיל ונהנה מהנה, אבל אם שכרה איהם לא מחייבי בגניבה ואברה דאין כל הנאה שלהם. מוס' היל"ש. ו. לקנות מקום אחרים שבידה. מוס' היל"ש. ו. שיחורי לו השכירים באותו עיין

שיכול לקנות בהם עתה מוס' היל"ש. י. שאינו מחבין לקנות אלא לעשות בה מלאכתו שאלה ולא יצאחה מרשות הבעלים על ההשאלה. מוס' היל"ש. יא. שהם מתכוונים לקנות הילכך ברשותם החולה. מוס' היל"ש.

^(א) מכאן עד תיבת א"ל ליתא בבתי"ו וכן נראה מרש"י. דק"ס. (ג) ולעיל (א,א,ג). נש"ל והמחל, (ד) לקמן פ' המקדל דק"ק. פי' מהל' מוקדס. רש"ל. (ה) צ"ל מסייען. רש"י וכן בדפדפי' (ו) בחו"ט הרא"ש, ריב"א, (ז) ב"ק פ"א הל"א, (ח) פ"א ה"ד, (ט) תיבת דומה נוסף ע"פ ההנה"א,

הנהגות הב"ח

(א) תוס' ד"ה וז' וכו' א"י חיים שבני ישלם הכל: (ב) ד"ה שאלה וכו' דסקפ' גמור הו' דלח"ה למעטע' כיון שהכל כיום אחד וחש"י דרכל' דמנומא. וי"נ פי' דכלל טענותיהם י' ספק לנ"ד כמ"ש התוס' לעיל דף ג' ע"ב וכן לקמן דף ק' מוספות ד"ה ויחזו: (ג) ד"ה כיום וכו' לאוקמי בהבי: (ד) בא"ד להשגיח לשוכרי ע"י: (ה) בא"ד לדומה ק"ת שהוא אמת כגון טענת אריסין:

גליון הש"ס

גם אייבשי' גיטין דף טט ע"ב ודף פז ע"ב ע"ז דף כב ע"א:

הנהגות הגר"א

[א] גמ' גרלה כו'. י"נ דכמתה מחמת מלאכה הו'. טור וכו' לקמן נכסיה:

רבינו חננאל

ושמין ההוא נרגא כמה הוה שוה בעידן שאה"ל (א) וכמה שוה השתא בעידן תבירא, מהדר ליה נרגא וממלי ליה מאי דפחותה כ"ן דמה דמיעקרא. דקימי לן כרב נחמן וז' א"ר ב"פ ד"ב אבות נייקין (ב"ק י"א). דשמין לשואל כמו ששמין לנזיקין, הליכ' נוטל המשואר כליו שבור ומשלם לו שואל מה שפחתו שבידו, וכן הלכה. ורש"י שוטיא מתיביר חבור עליה עכברי וקטלה. ומיעביא ליה האי לאתם דמי והשואל חייב באונסין, או מתה מחמת מלאכה הוא ופטור. ופשיט רבא גברא ונשי קטלוה, כלומר העכברים כמו נשים במלחמה לפני אנשיהן כן שוכיין שאין דרכן לעמוד כנגד השואר, וזו הנושה ובהא היה שושל. לפיכך פטור השואל דאני אנס אלא מחמת מלאכה היא. ולגבי דהאי לישנא אכל עכברי אחבל ומת באו זה המשל שאמר רב מרדכי, כגון אדם שיש לו שפחות הרבה יותר בעד שרבו לבא עמיהו לתת ליה הדין, ומיכא ביאתו עמיהו כחש טופא ומת. וכן זה המשל גברא דביאת נשים והרגוהו טפוז ולא דינא ליה עליה, שלא היה לו להקרא את עצמו בביאות כל זה, ואיתו הוא דקטיל נפשיה. כך זה השנורא דהיה לו לאכול הרבה עד שמתה, ושאלה אדם ששורא על שני דרכים היה להיות בעכברים ולאכלם.

אמר רבא מוקי' דרדקי וכו'.

פי' אלו כלן שוכיין וכן בזמן קצוב לכל המדינה וכל השואל מהן שאלה בבעלי' היא כי הללו כלן כשוכיין וכן בעתות שדרכן להתעסק בעצרי צבור. וכן הרב בשאל' ליהו לתלמידיו בימי הכלה, ואין להתעסק אלא באותן הפרקים שגילה ליה בכלה ששברה, ואם ישאלו התלמידים מן הרב שאלה נשברה או מתה, שאלה בבעלי' היא ופטורין. וכן התלמידים בשאר ימות השנה כשואלין הן לרבן. ואיכשף, כלומר כי טעה בזה הדין ונצטרחה לתלמידיו. אינלא מילת' דלמיסר טענייה. אינלא מילתא דלא נפק לדלו"י בהדיהו אלא לפקדו בהמתו לראות כמה יטענוהו שלא יטעניוהו הרב'. ושקל חמשי' ודלאו כמה שקולו לראותו אם כבר הוא הרבה, ולתנאה עשה ולא לסייע השוכר, ואשתכח דליתא פשיעה בבעלים, ופשי' חייביבניהו רבא לשלומי.

השואל את הפרה פרק שמיני בבא מציעא

דינא הכי. שישלם לו כלי עשוי ומתוקן ^א והסנן (ב"ק ד' י'): גבי ניקיון תשלומי נזק מלמד שהבעלים מטפלין בצבילה ששמין לו הנצילה של בהמתו שמתה ע"י זה שהזיקה לו ועליה מוסיף ומשלם דמיהן ה"נ שואמו לו שצרי הראשון ועליהן ישלם דמיו וזה ילך ויטרה ויקנה לו כלי אחר. **ואיפטר.** דה"ל מתה

מחמת מלאכה: כה"ג מאי. מי הוי מתה מחמת מלאכה או לא: דנשי קטלוהו. לא היה לו ליפול צידן: ותציל. נתחמם: דנשי קטלוהו. בעל צבילות הרצה ומת: שפלה. נוטע כרמים למלאכה: **אומנא.** ^ה מקיץ **דס.** ספר. המספר את אנשי העיר בתספורת: **כשאלה צבענים דמי.** אם משהיה זה במלאכתו שאל הימנה צבמה צבונה שעה ומתה פטור: **רענן.** בני צית מדרשו: **שאלו לן מר.** רבינו נשאל לנו למלאכתנו ללמוד לנו תורה שיושז ומלמד לנו תורה כל היום ואם נשאל ממנו צבמה ומתה ניפטור: **אסון שאילסון** כל למלאכתו ששאלו תפן להמחיל במסכת אחרת שלא משכח ממני אין אתם יכולין למחות צידי: **ציומא דכל.** כשדורשין לפני הרגל ההלכות הרגל דלא מני' לאישתמוטי למילתא אחרית: **אינוה שאלו ליה נשאר יומי.** שאלו גרסין: **כודנייטא.** פרידה: **צבענים.** שהיה ^ס מסייעו צשעת שאליה: **למיסר.** לראות שלא ירצו במשה: **ומסה דרדכה** כי **גנב.** ואפ"ה חייצין דאי נמי שצקה מלאך המות כי גנב היה קיימא כדאמרין בפרק המפקד (לעיל לו): הלכך משגנבה חייב בתשלומין: **גניבה צבענים.** גניבה זו שאתה מחייבו צבענים היא שכירותה צשעת שכירות כשנכנסה לרשותו ומניח לעיל (ד' ע"ה): היה עמו צשעת שאלה אין צריך להיות עמו צשעת **שצורה ומתה: מתני' המשאל אומר שאלוה מסה.** אשאל אחת ושכר אחת קאי: **כיום שסיסה שאלוה מסה.** קאי אשאלה היום ושכרה למחר: צשעה

מיפשעו פשעו בה אלא איגנובי איגנוב ומתה כדרבה בי גנב הוי ואתו לקמיה דרבא וחייביניהו אמרו ליה רבנן רבנן לרבא גניבה בבעלים היא איכסיף **לסוף איגלאי מילתא דלמיסר מעונה הוא דנפק: מתני' ה** השואל את הפרה שאלה חצי יום ושכרה חצי יום שאלה היום ושכרה למחר שכר אחת ושאל אחת ומתה המשאל אומר שאלוה מתה כיום שהיתה שאלוה מתה בשעה

יודע היום דסקפ' גמור (א) דאיכא למיעטע שהכל כיום אחד ומשיז דררס דמומנה ולהכי קמני צביסא (ב) אומר איני יודע וזה אומר איני יודע יחלוקן אלא אפי' שאלה היום ושכרה למחר אית לן למימר יחלוקן ולא מיציעא צפרה אחת דספיאק רצה היא אלא אפילו צשתי פרות מלוקין: **ב"ר** **היהיה שוארה מתה והרה אומר איני יודע חייב.** בגמלה מוקי לה ר"נ צשע עסק צשועה צנייהס וקסה לר"י דאמאי צריך לאוקמוי (א) הכי דכלאו הכי הוי ליה מחויב צשועה על ידי גלגול דלמך ליה משכיר אישתבע לי מיהת דכדרכה מתה וע"י גלגול צריך ליצבע דשכורה מתה ואינו יכול ליצבע דהא קאמר איני יודע ומתוך שאינו יכול ליצבע משלם דה"נ מפרש בגמ' מתניתין דקמני זה אומר שאלוה זה אומר שכורה ישבע ששכורה מתה שנשבע על ידי גלגול וכן במציעתא השוכר אומר ששכורה מתה והלה אומר איני יודע ואמאי פטור לימא ליה אישתבע לי דכדרכה מתה ועל ידי גלגול אינטרדי' ליצבע דשכורה מתה דאף על פי שהמשכיר טוען ספק יכול הוא להשביע שוכר על ידי גלגול מן הסורה דמגרין מסוטה צברייתא צפ"ק דקדושין (דף כח. וסס) ^א וצביסא נמי בזה אומר איני יודע וזה אומר איני יודע אמאי יחלוקן יימא מתוך שאינו יכול ליצבע ע"י גלגול משלם ונראה לר"י דאין מגלגלין אלא כשנתבע טוען ודאי דומיא דסוטה שטוענת ודאי ^ב אכל צרישא וסיפא שהנתבע טוען שמה אין מגלגלין דלא הוי דומיא דסוטה אך קשה מניעתא שהשוכר טוען ודאי ואור"י דמיירי כשמתאימו המשאל צמה שאומר שדכרכה מתה ואינו מוקיין ליצבע על כך ואינו תימה דלא הוי דומיא דסיפא דזה אומר שאלוה זה אומר שכורה ^א דמיירי כשאינו מתאימו דאורחא דמילתא הוה דצביסא דהמשאל רואה שהשוכר משיקר ^ב אין גריל להאמינו ^א אכל במציעתא גריל הוא להאמינו כיון שהוא אינו יודע אם משקר ^א ימי כולה מיירי כשהמשאל יודע שמתה דכרכה וצביסא עושה עמלו כלל יודע לפי שרואה (א) להשיבעו ששכורה מתה כדי שיהיה האמת שהוא יודע ודאי ששאלה מתה ^א אכל במציעתא אינו רואה להשיבעו ולגלגל עליו אחרי שהוא מסופק ויכול להיות שהוא אומר אמת ואם תאמר והיכי מגלגלין צשועה לעולם דאפילו כשנתבע טוען ודאי יאה נאמן צמיגו דאי צעי אומר איני יודע ^א וי"ל דאין זה מיגו ^א דאין אדם עושה עמלו כדאין מסופק כי אז נראה שהתובע אומר אמת שטוענו צרי והוא טוען איני יודע ועו"ל דאין מגלגלין כשטוען תובע טענת שמה אלא בדבר דדומה ק"ת (א) כגון טענת אריסין ואפטורופסין דשכונות (דף מח: וסס) שרגילין ליהנות משל כחריהם משום דמורו היתרא כדאמרין התם וכגון סוטה שרגלים לדבר שקיינא ונסתרה ויש לחוש שמה יזימה גס צאריסין ^ב ולכן אין מגלגלין במתניתין אלא ע"י טענת ודאי ואם תאמר ^א על טענת דמנין מגלגלין אפילו על דבר שאינו ידומה אמת כיון דגלגול מסוטה נפקא לן ^ב וי"ל דילפינן בקדושין מעיקרא דמנון בקל וחומר

עדיין רגלים לדבר כי הוכיח סופה על תחלתה, אבל הכא אין רגלים לדבר שמתה השואלה יותר מן השכורה הלכך מספיקא אינו יכול לגלגל עליו ליבע ששכרה מתה. ספקי הא"ש טוען י'. כ"א. כיון שבטענת ספק אין מגלגלין אלא בדבר הדומה כעין סוטה, א"כ אפילו. מוס' הא"ש. כ"ב. ואפילו לגלול דוראי, ולמה השוכר נשבע ע"י גלגול דשכורה מתה. מוס' הא"ש. פי' למיסר, כגון מאן דסייר נכסיה, והוא כל שפוקד נכסיו בכל יום. והנה תרגום פוקד (שמות כ' ה'). מסע.

השואל את הפרה פרק שמיני בבא מציעא

פחת דמשאל כמו דניזק וכן פי' ^א ריב"ס אלא שהוסיף ופי' דפליגי אפילו היכא דליכא פחת דלרצ שנשבר כלי צרשות שואל ^ב פותמין לו שישלם לו דמי נרגא מעליא ואין מלמדין אותו לשלם השצברים ומ"מ אם רצה לשלם השצרים כחשדון ישלם ^א אכל ברב כהנא ולרצ אסון מלמדין אותו לשלם השצרים כיון שהם צרשות משאל והא דאמר ^א צירושלמי מנין שאין שמין לא לגנב ולא לגולן ואמר ר' אבהו צר ממל' חיים שנים ישלם ולא מתים עד כאן צניניה בגזילה מנין א"ר בון והשיז [את] הגזלה אשר גול לאו היינו שישלם לו חיים ממנ' בהמה אחרת ולא סובין ^א אלא ה"ק חיים שנים ישלם ששם עושה חיים והולו יחזירם כמו שהס' אכל הולו מתים צריך ליתן פחת א"ר ^ה (א) חיים' שישלם הכל משלם בלא פחת כמו (ב"ק ד' סה). אחייה לקרן כעין שגנב וכן משמע צירוש' ^ה דקדושין דהתם קאלמר מנין שאין הצעלים מטפלים בצבילה א"ר אבהו צר ממל' חיים שנים ישלם ולא מתים משמע דבפחת צבילה איירי ולפי זה הא דפליג ר"א צפ"ק דבבא קמא (דף י"א). דקאלמר שמין לגנב ולגולן יש להוכיח דשניו אינו קונה ולהכי הוי פחת דצעלים וא"ת דר' אלעזר גופיה צמריזה (ב"ק דף סח:) קאלמר תדע שסתם גניבה הוי יאוש צעלים כו' מה טביחה דלהטו מעשיו אף מכירה דלהטו מעשיו והיכי אהטו מעשיו דטביחה אי שניו אינו קונה אלאמה משמע דהטו מעשיו שקטאה צשינו מעשה וי"ל דלהטו מעשיו לאו דלהטו לענין קנין אלא דלהטו לענין לקלקל ולהפסיד ממונ' טביחתם הבהמה' אי"נ הא דאית ליה דשניו לא קני היינו צממה מאליה או נרגא דליחבר מאליו אכל צידים כגון טביחה קני צשינו מעשה: **ב"י הא** **גוונא מאי.** תימה מאי קמנעי ליה הלא מתה ממנ' מחמת מלאכה וי"ל דאיצעי ליה אם שניה צמה שהוליה למקום שהרבה בעבדים מניין ^א אכל אין לו לשמור שלא יהרגוהו:

ומתה כדרבה בי גנב. ואם תאמר מה צריך לומר דמתה כי גנב ^א ויש לומר משום דבזה טעו אומס שצצרו שמתה בפשיעה: **שאלה חצי היום ושכרה חצי היום.** לא זו אף זו קמני לא מיציעא שאלה חצי היום ושכרה חצי היום דאמר איני יודע וזה אומר איני יודע יחלוקן אלא אפי' שאלה היום ושכרה למחר אית לן למימר יחלוקן ולא מיציעא צפרה אחת דספיאק רצה היא אלא אפילו צשתי פרות מלוקין: **ב"ר** **היהיה שוארה מתה והרה אומר איני יודע חייב.** בגמלה מוקי לה ר"נ צשע עסק צשועה צנייהס וקסה לר"י דאמאי צריך לאוקמוי (א) הכי דכלאו הכי הוי ליה מחויב צשועה על ידי גלגול דלמך ליה משכיר אישתבע לי מיהת דכדרכה מתה וע"י גלגול צריך ליצבע דשכורה מתה ואינו יכול ליצבע דהא קאמר איני יודע ומתוך שאינו יכול ליצבע משלם דה"נ מפרש בגמ' מתניתין דקמני זה אומר שאלוה זה אומר שכורה ישבע ששכורה מתה שנשבע על ידי גלגול וכן במציעתא השוכר אומר ששכורה מתה והלה אומר איני יודע ואמאי פטור לימא ליה אישתבע לי דכדרכה מתה ועל ידי גלגול אינטרדי' ליצבע דשכורה מתה דאף על פי שהמשכיר טוען ספק יכול הוא להשביע שוכר על ידי גלגול מן הסורה דמגרין מסוטה צברייתא צפ"ק דקדושין (דף כח. וסס) ^א וצביסא נמי בזה אומר איני יודע וזה אומר איני יודע אמאי יחלוקן יימא מתוך שאינו יכול ליצבע ע"י גלגול משלם ונראה לר"י דאין מגלגלין אלא כשנתבע טוען ודאי דומיא דסוטה שטוענת ודאי ^ב אכל צרישא וסיפא שהנתבע טוען שמה אין מגלגלין דלא הוי דומיא דסוטה אך קשה מניעתא שהשוכר טוען ודאי ואור"י דמיירי כשמתאימו המשאל צמה שאומר שדכרכה מתה ואינו מוקיין ליצבע על כך ואינו תימה דלא הוי דומיא דסיפא דזה אומר שאלוה זה אומר שכורה ^א דמיירי כשאינו מתאימו דאורחא דמילתא הוה דצביסא דהמשאל רואה שהשוכר משיקר ^ב אין גריל להאמינו ^א אכל במציעתא גריל הוא להאמינו כיון שהוא אינו יודע אם משקר ^א ימי כולה מיירי כשהמשאל יודע שמתה דכרכה וצביסא עושה עמלו כלל יודע לפי שרואה (א) להשיבעו ששכורה מתה כדי שיהיה האמת שהוא יודע ודאי ששאלה מתה ^א אכל במציעתא אינו רואה להשיבעו ולגלגל עליו אחרי שהוא מסופק ויכול להיות שהוא אומר אמת ואם תאמר והיכי מגלגלין צשועה לעולם דאפילו כשנתבע טוען ודאי יאה נאמן צמיגו דאי צעי אומר איני יודע ^א וי"ל דאין זה מיגו ^א דאין אדם עושה עמלו כדאין מסופק כי אז נראה שהתובע אומר אמת שטוענו צרי והוא טוען איני יודע ועו"ל דאין מגלגלין כשטוען תובע טענת שמה אלא בדבר דדומה ק"ת (א) כגון טענת אריסין ואפטורופסין דשכונות (דף מח: וסס) שרגילין ליהנות משל כחריהם משום דמורו היתרא כדאמרין התם וכגון סוטה שרגלים לדבר שקיינא ונסתרה ויש לחוש שמה יזימה גס צאריסין ^ב ולכן אין מגלגלין במתניתין אלא ע"י טענת ודאי ואם תאמר ^א על טענת דמנין מגלגלין אפילו על דבר שאינו ידומה אמת כיון דגלגול מסוטה נפקא לן ^ב וי"ל דילפינן בקדושין מעיקרא דמנון בקל וחומר

יודע היום דסקפ' גמור (א) דאיכא למיעטע שהכל כיום אחד ומשיז דררס דמומנה ולהכי קמני צביסא (ב) אומר איני יודע וזה אומר איני יודע יחלוקן אלא אפי' שאלה היום ושכרה למחר אית לן למימר יחלוקן ולא מיציעא צפרה אחת דספיאק רצה היא אלא אפילו צשתי פרות מלוקין: **ב"ר** **היהיה שוארה מתה והרה אומר איני יודע חייב.** בגמלה מוקי לה ר"נ צשע עסק צשועה צנייהס וקסה לר"י דאמאי צריך לאוקמוי (א) הכי דכלאו הכי הוי ליה מחויב צשועה על ידי גלגול דלמך ליה משכיר אישתבע לי מיהת דכדרכה מתה וע"י גלגול צריך ליצבע דשכורה מתה ואינו יכול ליצבע דהא קאמר איני יודע ומתוך שאינו יכול ליצבע משלם דה"נ מפרש בגמ' מתניתין דקמני זה אומר שאלוה זה אומר שכורה ישבע ששכורה מתה שנשבע על ידי גלגול וכן במציעתא השוכר אומר ששכורה מתה והלה אומר איני יודע ואמאי פטור לימא ליה אישתבע לי דכדרכה מתה ועל ידי גלגול אינטרדי' ליצבע דשכורה מתה דאף על פי שהמשכיר טוען ספק יכול הוא להשביע שוכר על ידי גלגול מן הסורה דמגרין מסוטה צברייתא צפ"ק דקדושין (דף כח. וסס) ^א וצביסא נמי בזה אומר איני יודע וזה אומר איני יודע אמאי יחלוקן יימא מתוך שאינו יכול ליצבע ע"י גלגול משלם ונראה לר"י דאין מגלגלין אלא כשנתבע טוען ודאי דומיא דסוטה שטוענת ודאי ^ב אכל צרישא וסיפא שהנתבע טוען שמה אין מגלגלין דלא הוי דומיא דסוטה אך קשה מניעתא שהשוכר טוען ודאי ואור"י דמיירי כשמתאימו המשאל צמה שאומר שדכרכה מתה ואינו מוקיין ליצבע על כך ואינו תימה דלא הוי דומיא דסיפא דזה אומר שאלוה זה אומר שכורה ^א דמיירי כשאינו מתאימו דאורחא דמילתא הוה דצביסא דהמשאל רואה שהשוכר משיקר ^ב אין גריל להאמינו ^א אכל במציעתא גריל הוא להאמינו כיון שהוא אינו יודע אם משקר ^א ימי כולה מיירי כשהמשאל יודע שמתה דכרכה וצביסא עושה עמלו כלל יודע לפי שרואה (א) להשיבעו ששכורה מתה כדי שיהיה האמת שהוא יודע ודאי ששאלה מתה ^א אכל במציעתא אינו רואה להשיבעו ולגלגל עליו אחרי שהוא מסופק ויכול להיות שהוא אומר אמת ואם תאמר והיכי מגלגלין צשועה לעולם דאפילו כשנתבע טוען ודאי יאה נאמן צמיגו דאי צעי אומר איני יודע ^א וי"ל דאין זה מיגו ^א דאין אדם עושה עמלו כדאין מסופק כי אז נראה שהתובע אומר אמת שטוענו צרי והוא טוען איני יודע ועו"ל דאין מגלגלין כשטוען תובע טענת שמה אלא בדבר דדומה ק"ת (א) כגון טענת אריסין ואפטורופסין דשכונות (דף מח: וסס) שרגילין ליהנות משל כחריהם משום דמורו היתרא כדאמרין התם וכגון סוטה שרגלים לדבר שקיינא ונסתרה ויש לחוש שמה יזימה גס צאריסין ^ב ולכן אין מגלגלין במתניתין אלא ע"י טענת ודאי ואם תאמר ^א על טענת דמנין מגלגלין אפילו על דבר שאינו ידומה אמת כיון דגלגול מסוטה נפקא לן ^ב וי"ל דילפינן בקדושין מעיקרא דמנון בקל וחומר

יודע היום דסקפ' גמור (א) דאיכא למיעטע שהכל כיום אחד ומשיז דררס דמומנה ולהכי קמני צביסא (ב) אומר איני יודע וזה אומר איני יודע יחלוקן אלא אפי' שאלה היום ושכרה למחר אית לן למימר יחלוקן ולא מיציעא צפרה אחת דספיאק רצה היא אלא אפילו צשתי פרות מלוקין: **ב"ר** **היהיה שוארה מתה והרה אומר איני יודע חייב.** בגמלה מוקי לה ר"נ צשע עסק צשועה צנייהס וקסה לר"י דאמאי צריך לאוקמוי (א) הכי דכלאו הכי הוי ליה מחויב צשועה על ידי גלגול דלמך ליה משכיר אישתבע לי מיהת דכדרכה מתה וע"י גלגול צריך ליצבע דשכורה מתה ואינו יכול ליצבע דהא קאמר איני יודע ומתוך שאינו יכול ליצבע משלם דה"נ מפרש בגמ' מתניתין דקמני זה אומר שאלוה זה אומר שכורה ישבע ששכורה מתה שנשבע על ידי גלגול וכן במציעתא השוכר אומר ששכורה מתה והלה אומר איני יודע ואמאי פטור לימא ליה אישתבע לי דכדרכה מתה ועל ידי גלגול אינטרדי' ליצבע דשכורה מתה דאף על פי שהמשכיר טוען ספק יכול הוא להשביע שוכר על ידי גלגול מן הסורה דמגרין מסוטה צברייתא צפ"ק דקדושין (דף כח. וסס) ^א וצביסא נמי בזה אומר איני יודע וזה אומר איני יודע אמאי יחלוקן יימא מתוך שאינו יכול ליצבע ע"י גלגול משלם ונראה לר"י דאין מגלגלין אלא כשנתבע טוען ודאי דומיא דסוטה שטוענת ודאי ^ב אכל צרישא וסיפא שהנתבע טוען שמה אין מגלגלין דלא הוי דומיא דסוטה אך קשה מניעתא שהשוכר טוען ודאי ואור"י דמיירי כשמתאימו המשאל צמה שאומר שדכרכה מתה ואינו מוקיין ליצבע על כך ואינו תימה דלא הוי דומיא דסיפא דזה אומר שאלוה זה אומר שכורה ^א דמיירי כשאינו מתאימו דאורחא דמילתא הוה דצביסא דהמשאל רואה שהשוכר משיקר ^ב אין גריל להאמינו ^א אכל במציעתא גריל הוא להאמינו כיון שהוא אינו יודע אם משקר ^א ימי כולה מיירי כשהמשאל יודע שמתה דכרכה וצביסא עושה עמלו כלל יודע לפי שרואה (א) להשיבעו ששכורה מתה כדי שיהיה האמת שהוא יודע ודאי ששאלה מתה ^א אכל במציעתא אינו רואה להשיבעו ולגלגל עליו אחרי שהוא מסופק ויכול להיות שהוא אומר אמת ואם תאמר והיכי מגלגלין צשועה לעולם דאפילו כשנתבע טוען ודאי יאה נאמן צמיגו דאי צעי אומר איני יודע ^א וי"ל דאין זה מיגו ^א דאין אדם עושה עמלו כדאין מסופק כי אז נראה שהתובע אומר אמת שטוענו צרי והוא טוען איני יודע ועו"ל דאין מגלגלין כשטוען תובע טענת שמה אלא בדבר דדומה ק"ת (א) כגון טענת אריסין ואפטורופסין דשכונות (דף מח: וסס) שרגילין ליהנות משל כחריהם משום דמורו היתרא כדאמרין התם וכגון סוטה שרגלים לדבר שקיינא ונסתרה ויש לחוש שמה יזימה גס צאריסין ^ב ולכן אין מגלגלין במתניתין אלא ע"י טענת ודאי ואם תאמר ^א על טענת דמנין מגלגלין אפילו על דבר שאינו ידומה אמת כיון דגלגול מסוטה נפקא לן ^ב וי"ל דילפינן בקדושין מעיקרא דמנון בקל וחומר

עדיין רגלים לדבר כי הוכיח סופה על תחלתה, אבל הכא אין רגלים לדבר שמתה השואלה יותר מן השכורה הלכך מספיקא אינו יכול לגלגל עליו ליבע ששכרה מתה. ספקי הא"ש טוען י'. כ"א. כיון שבטענת ספק אין מגלגלין אלא בדבר הדומה כעין סוטה, א"כ אפילו. מוס' הא"ש. כ"ב. ואפילו לגלול דוראי, ולמה השוכר נשבע ע"י גלגול דשכורה מתה. מוס' הא"ש.

עין מושפט נר מצוה

בב א מ"י פ"א מה' שאלה ופקדון הל' ג סמנ עשין צב טושיע ח"מ פי' שדמ כע"י: **בב ג טושיע ח"מ** פי' שדמ כע"י ח"מ סמנ ג כצ"ה: **בב ג מ"י** פ"ב מה' שאלה ופקדון הלכה א סמנ עשין צב טושיע ח"מ פי' שדמ כע"י י: **בה ד מ"י** שם הלכה ג טושיע שם כע"י י: **בו ה ו מ"י** שם הל' ד טושיע שם כע"י י: **בו ז ח מ"י** שם הל' ז טושיע שם כע"י ד: **בח ט מ"י** שם הל' ג סמנ עשין צב טושיע ח"מ פי' שדמ כע"י ד וע"ש:

מוסף רש"י

פשיעה בבעלים. אחד מן השומרים ששפע כשהיו צעלים מנחלמיהו (רש"י צה). למאן דאמר ויחי. שאלה נאמריו פטור צעלים שאלה בשאלה ואומר שמה, שחיוון בלא פשיעה, אבל שומר חנם שחיונו אינו אלא בפשיעה אינו פטור משום צעלו עמו הויאל ופסע (לע"ר א"פ).

מוסף תוספות

י'. הוה השברים בעבדים. שואל כדיון גנב וגדולן. מוס' הא"ש. כיון דחייבי באונסין נמצא שנקמה כשהוציאה מרשות בעלים. א"יין ב"ק פקד ראשון סמנ מו. א. דאפ"ה טוכין שבעיורו יכול ליתן לו. מוס' הא"ש. אבל מוק על ב"ד מוטל לשום לו אנשי' שלא טען, ודל"א נחריבם אלא במה שחייב. א"יין שס. ב. ששוכרם לא יצאו מרשות המשאל הילכך. מוס' הא"ש. ג. ולא יחזיר לו את הנבלה. מוס' הא"ש. ד. דלא קנאב בשנינו. מוס' הא"ש. ה. ה"ק. מוס' הא"ש. ו. ישלם כלומר. מוס' הא"ש. ז. שאי אפשר להחזירו לבביותו. מנכין. ו. דומי' להוליכה למקום גרודי חיות ולסטים. מוס' הא"ש. ט. דהא משעת גניבה נחתיבו לשלם. מינכין. י. דקשיא ליה היתא ש"ש חייב במתה ואיצטרובי לומר דבפשיעה מתה, ולהכי אמרי' דשאל פשיעה מתה הוא דאחריבו בתשלומין שחייבו דמיעקרא גנבה ונחתיבו בה דאפ"ה לא מתה כי גנב הוה קיימא. ריטב"א. ויני' מהר"ס. י"א. מגלגלין אפילו בטענת שמה שבעל מגלגל עליה שלא יזינה מאיש אחר מספק. מוס' הא"ש. י"ב. שלא יזינה, דא"ש. היתה מספקת לא היתה שותה, ואו מגלגלין אפילו בטענת שמה על שרבו. מוס' הא"ש. י"ד. דקתני ישבע. ריטב"א. י"ז. במה שהוא אומר שכורה מתה, הילכך. מוס' הא"ש. י"ח. גמ' במה שהוא אומר כדרכה מתה. מוס' הא"ש. י"ח. דהא קאמר המשאל איני יודע. מוס' הא"ש. י"ו. והוא לא ישבע לשוכר. מוס' הא"ש. י"ז. לא למדור מכאן דלא אמרינן מיני בשום פנים. מוס' הא"ש. י"ט. טוב. מוס' הא"ש. כ. אפי"ם שאו לא היו

עדיין רגלים לדבר כי הוכיח סופה על תחלתה, אבל הכא אין רגלים לדבר שמתה השואלה יותר מן השכורה הלכך מספיקא אינו יכול לגלגל עליו ליבע ששכרה מתה. ספקי הא"ש טוען י'. כ"א. כיון שבטענת ספק אין מגלגלין אלא בדבר הדומה כעין סוטה, א"כ אפילו. מוס' הא"ש. כ"ב. ואפילו לגלול דוראי, ולמה השוכר נשבע ע"י גלגול דשכורה מתה. מוס' הא"ש.

עדיין רגלים לדבר כי הוכיח סופה על תחלתה, אבל הכא אין רגלים לדבר שמתה השואלה יותר מן השכורה הלכך מספיקא אינו יכול לגלגל עליו ליבע ששכרה מתה. ספקי הא"ש טוען י'. כ"א. כיון שבטענת ספק אין מגלגלין אלא בדבר הדומה כעין סוטה, א"כ אפילו. מוס' הא"ש. כ"ב. ואפילו לגלול דוראי, ולמה השוכר נשבע ע"י גלגול דשכורה מתה. מוס' הא"ש.

עין משפט
נר מצוה

בב"א מ"י פ"ג מהל'
שאלה ופקדון הלכה
ג סמג עשין לב טוש"ע
ח"מ ס' שדמ סעיף ד
ע"ש:

טוען ונטען הל"ז ועי'
במ"מ סמג עשין לה טור
ש"ע ח"מ סי' עה סעיף
ט:

שאלה ופקדון הלכה
ג. סמג עשין לב טוש"ע
ח"מ סי' שדמ סעיף ד וסי'
שמה סעי' א וע"ש:

מוסף תוספות

פטור אמאי [וא"כ] בשבועות
 ר"ל דה"מ שאירע לה דבהכי
 קרא דהוא חייב
 שמה דשומר חנם
 ושלח כה
 בשומר שכר אע"פ
 ספק למפקיד, אבל.
 ונע"מ חס' ר"ל דה"מ
 כי צורן ב. כי
 שמה דשומר חנם
 ושלח כה
 בשומר שכר אע"פ
 ספק למפקיד, אבל.
 ונע"מ חס' ר"ל דה"מ
 כי צורן ב. כי

[illegible][illegible][illegible]

צז:

וְחוֹמֵר מִסּוּטָה שֶׁלֹּא נִתְּנָה לַתְּבֵעָה ז'
 תִּשָּׂא עֵיקָר הַשְּׂבֻעָה בָּהֶּן עַל טַעֲמָהּ
 טַעֲמָהּ וְהִיא מִנְּלֵן שִׁיגְלָהּ עַל סֶפֶק
 אֲחֵלָּא מְגִירָה שׁוֹה לַשְּׂבֻעָה שְׂבֻעָה
 הַזֶּה כְּעֵין עֵיקָר הַשְּׂבֻעָה וְלִפְנֵין נִמִּי
 דִּמְגַלְגֵּלִין בְּטַעֲמָהּ וְהִיא אִפִּי דְּבִדָּר
 שֶׁאִינוּ דוֹמֵה (י) כִּיּוֹן לְהִיא כְּעֵין הַשְּׂבֻעָה
 כְּמוֹ שֶׁטָּעַם לְמַגְלֵלִין כְּעֵין הַשְּׂבֻעָה:
הַשּׁוֹבֵר אֹמֵר שְׂכֻרָהּ מֵתָה וְהִיא
 אֹמֵר אֵינִי יוֹדֵעַ פְּטוּר.

ואף על גב דבכל שבעה שמורים
המפקד משביעו מספק שהוא אידע
ידע אם נאנסה^א הכא שאין יודע
אין ממה שאמרה אין הישביע
מספק דהו' כאלו חומר המשאיל
ספק לי אם השאלתיך אם לאו שעל
אומה טעה אין השואל חייב ליבעט
יעוד דהכא אפי' משאל חומר ברי
אמר' דאין נבעט על ע"י גבול:
וזהו אומר איני יודע פטור.
וא"ת לרב הונא ולרב

היהודה לאמרי צרי ושנא צרי עדין
ו"יאל לאיירי דנאנא צריאם דברי עדין
וכון שמא דמשאלי עדין משאול^א עדין
ל'ימא תהוי תיובתא דרב נחמא
חולקין ולהכי לדידיה צרי איז
שפיר א'סומכוס דמוהה סומכוס היכי
מפרישו ממוחזין ב'ו וכוין ללדיה
לומר שחלוקין **והלא** אומר איני
באחול צברא (צ"ק דף קט). דסיב אמי
אומר איני יודע אם שאלתני אם לא
ושמא ברי עדין. מימא^ב דצריש שז
הא כלל דאין צדין המע"ה^א מצי כלל א
דאין סלוקוס אמני גרי לרצ
דדקון הכא^א אית לי לרבי יהודה דצרי
לנולא יכחשו טוען פון^ב והשמא כל
קבלה. ושם ד"ה אצי) גבי האומר זה אלא
יודע פטור והכי דייק הא התם מוחז
ו"יאל דהתם מני ירא שמא היום או י
ומסיק והלא מני טוען איני יודע וקבל
שפירגילול להכי צאנסי אפילו אי
ומזיק אומר שמא לא אמרין מתח
קבלה דכמוזות (דף י: ושם ד"ה ר"ה)
הא דרבי יהודה דלמנר מנא לי בידק
גרוע ושמא טוב ב'ו אחר צרי לי
הא דרבי יהודה דשמואל איני צרי לי
בצרי ולמזיק שמא וא"ת א"ע דדמי ב
מ. ושם) ללא אמרין מתוך שאני כי
ממצינאן דהכא^ב ללא מצי לשון^א כי
בכצרינא דלני ר' אלהי התם דלריש ב
והכי דהתם וא"ת לרבי ושמואל דפטרי
יודע ו"ל דאין אדם טוען בראון אי

והנחיות (דף יג: ושם) פ' בקיטורס פ' כולל נתיב יאמר איני יודע ויהיה פטור פטור השוכר משצובה שאין המשאלין יאין יכול ליבע משלם ובפ' כל הנשאלים יסי אומר יתקור ופלגי דבר נחמן וליעצבה משלם וקאמר הים עבד בר נחמן ר' אחא אבל איהו סבר כר' יוסי אבל הלכה¹⁷ קי"ל¹⁸ כרב נחמן דדיני ועוד ששמואל לא שנו אלא שמע מלוה בחיי האמריין מתוך שאינו יכול לישבע או חזי' ככר' אחא דמתוך שאינו יכול לישבע וכמר דעבד כר' שמואל עבד לעבד אלא כר' שמואל ודר"א ונהלה לה בר נחמן ובשניהן תרודה הלכה כיכולין ליבע ולכן שניהם מפסידי יתקור והא דקאמר הים רבותיו מאיר אלא דמוכח מדברי ר' אחא למתקומה למחוי לה ודוק בחדש קמי' תמי' לא אמריין מתוך שאינו יאיר אלא דהני לא אמריין

השואל את הפרה פרק שמיני בבא מציעא

בסוטה מגלגלין על ספק זהו שצביל
שעיקר השבועה אינה בזה אלא על
ס' כו' והשתא לא מנכינן תו לק"ו
זפק כמו בסוטה אע"ג דבממון לא

בשבעה שנים שאלה מסה. קהל
בשאלה חני היום ושכרה חני היום:
חייב לשלם דברי ושמה דרי עדיף:
שבעה השוק. ולקומי) פירי מן משענו
לא הודה לו והיכא כתובה שבעה וז:
חולקין: גב' רב הונא ורב יהודה
אמרי חייב דרי ושמה דרי עדיף:
פשוט. אורי ממונה בחזקת מריה ולא
תחפיק מספיקא: יש עסק שבעה
ניסיון. שמתחייב לו שבעה טענתו והוא
אזני יכול ליטע דהא פירי יודע קאמר:
אלא

ניהן ה"ד עסק שבועה כדרבא
דאמר

רי עדיף להוֹנִיֵא כ"ש הכא דלהחזיק
 י דברי דמשאיל עדיף מזרי דשואל^ב
 כולי האי עדיפא משמא דמשאיל:
 חזקה ואית ליה ממון המוטל בספק
 להו המע"ה^ה אי נמי רב נחמן אסי

מִן הַמוֹטֵל בִּסְפֵק חוֹלְקִין * הוּא כְּאֵלֶּי
אֲחֵרִי נָחִי בְּרִי נֵגֵד שְׁמָא לִבְלִי תִּפְסֹחַ
וַיֹּדַע אִם הַחוֹמֶרֶץ לִי כִּי אֶתְּחַלֵּץ
פְּרִיט בֵּין שְׁמֹוֶרֶי אֲחֵי^ט * הוּא כְּאֵלֶּי
וְנָא וְרַב יְהוּדָה אָמַר יֵחִיב בְּרִי
וְלֹ דְבִרִי סוֹמְכִים אֲבָל כְּיִמְרֵי אֲוֹמֵרִים
דִּהֲכָא כְּסוֹמְכִים^י וְהֵסֵא אֲלֵיבָא
דִּירְכָא דְמִתְנַוֵּל לָא פְּלִיג וְסוֹמְכִים וְיִי
עַ דְּלִפִּי שִׁידוּעַ שְׁהִמְכִּין לָא הִיא שֵׁס^כ
וְאִלּוּ בְּרִי עֲדִיק וְאִיִּם בִּישׁ וְנוֹמֵן (ב"ב דף
מֵרַח מִנֵּה לִי בִּידֵק וְהֵלֵא חוֹמֶר אִינִי
חֲזִין) אִינִי מִכִּירִין בּוֹ אִם הוּא אֲוֹמֵר
אִם הִיא מִכִּיר מִקְלָא אֲבִינִי וְנוֹטֵן

[illegible]

הנה מורה שצוה למקומה דברי י"מ
 דהיינו למחויב לה ומתוך שאין יכול
 לזרש למקומה היינו למחויב לה דפריש
 אמוראה בתראי מנייה ראה לפרוק
 ס לא יפרשו אללא בשצוה דאמרי רב
 אדם מוריש שצוה לבניו דצדיי דלא
 עשין שצוה יורשין וטולין וסבר ר"א
 ויון דלא אימרי להכתיל לא כמר ור"א
 ויון מוציר דרב תמן¹ ולא מסתפק
 ול לשצב משלם והם מודה אפי'
 אם שניהם היו מחויבין שצוה ואין
 צוה משלם והצוה לא יטול ולכן
 בא לאו מדרש ר"א אבא סבר כצדי
 איהו נמי פ' מילתיה דרבי מנחם
 וערו ופוטמה כתובתה ומתה ופלו
 מת יורשיו נשצבין² וטולין היינו
 (ה) גבי ההוא רעיל לצד מיסומים

12

בשעה שהיתה שאולה מתה והלה אומר
 'איני יודע חייב' השוכר אומר שכורה מתה
 בכיום שהיתה שכורה מתה בשעה שהיתה
 ששכורה מתה והלה אומר איני יודע פטור
 וזה אומר שאולה וזה אומר שכורה ישבע
 השוכר ששכורה מתה זה אומר איני יודע וזה
 אומר איני יודע יחלוקי: **גמ'** שמעת מיניה
 אומר איני יודע בידך והלה אומר איני יודע חייב
 ללמא תהוי תיובתא ^(א) דרב נחמן דאיתמר
^(ב) מנה לי בידך והלה אומר איני יודע רב
 הונא ורב יהודה אמרי חייב רב נחמן ורבי
 יוחנן אמרי פטור כדאמר רב נחמן כגון שיש

עסק שבועה ביניהן ה"נ כגון שיש עסק שבועה

וְאֶתְכֶם לְמִיתָה הִכָּה דַּפְטוֹר דִּהֲשֵׁחָה בְּרִישָׁא אֲשַׁמְעִי
וְהַשְׁחָל מִנָּה מִי כִּיפָּה דְכִי הוּא אִפְכָּה דַּפְטוֹר הַשְׁחָל
וְאֶתְכֶם כִּיפָּה לְאֲשַׁמְעִינָן אֲפִילוּן דְּכִי דִשְׁוֹל לֵאלֹהִי
וְהָא דִּמְתַּלְּמִינָן מוֹקִי לֵאלֹהִי בְּסַמּוּכִים לֵאלֹהִי
וְכִי וְשִׁמְהָ אֵין בְּרִי עֲדִיק אֲפִילוּ לְהוֹלִי וְכִי נִחְמֵן בְּרַבְנָן
וְיִבְרָא דִּרְרָא דִּמְמוּנָה דִּהֲמַעֲיָה וְיִזְלִי לְסוּמְכוֹס דִּלֵּית
בְּרִי נִגְדַּ שְׁמָה וְחִיבִי הֵכָּה הִכִּי מִי הוּא לִיִּה לְמִימֵר לְכַר
דַּע. דּוּקָא שְׁאוּמֵר אִינִי יוּדַע שְׁמֵה הַלּוּיִתִּי אֲבָל הַלּוּיִתִּי
לִי שְׁפִיר לֵבָר נִחְמֵן מְסַמְתִּין דִּלְעָא דְמוּדָה שְׁמֵה לוֹ
וְכִי כִפְרָה אֲחִת כְּשִׁאֲרִי יוּדַע אֵין מִתְּמָה צְעוּרָה אֲשַׁמְרֵה
גִּבְרָתָהּ הַפְרָה (שֶׁס דַּע מו. וְשֶׁס דִּיחַ דִּלְפִּי) אֲמַר רַב יְהוּדָה אֲמַר
רַב אֲפִילוּן נִחֵם אֲמַר בְּרִי וְמוֹקִי אֲמַר שְׁמָה וְאִין לֹמֵר דְּכִי
מִי מִהֵן כְּדַפְרִישִׁית לַעֲלֹל עוֹדוּ דִּהֲכָא בְּנֵמָה לִי בִּידָךְ דְּלִי
וְכִי דְהוּי בְּרִי טוֹב וְרַב אֲמַר וְרַבנֵי אֲבָל נִחֵם בְּרִי אֵין
מִי טוֹב הוּא שְׁלֵה לֹא הִיָּה לוֹ לִידַע וְכִי מוּדָה בְּרִי יְהוּדָה
נִחֵם נִחְמֵן וּמִסִּיק דִּלְמִי אֲחִין אִין וְיִדְעִין וְקֹאמֵר וְאֵלֵּא
יַע דַּפְטוֹר לִפִּי צָבְרִי שְׁלֹן גְּרוּשָׁה וְשִׁמְהָ שְׁלֵהן טוֹב שִׁיּוּדַע
וְיִשְׁאֲלוּ יוּדַעוּ שְׁעִיקֵךְ וְכִן צַפִּי בְּרִיתָה וְהַעֲלִיָּה (לְמַן דַּע עַק
לִימָא תְּהוּי מִיּוֹצֵחָה דְּמִי מִנֵּה לִי בִּידָךְ כִּי פַטוֹר מִשְׁמַע
וְיִדְעוּן אֲחִין צָבְרִי הֵם דְּמוּקִי לֵאלֹהִי כִּי שְׁעִי עֶסֶק צְבוּשֵׁה
לִימָא אֲחִינִי צָבְרִי מִמּוֹחַ שְׁאִינִי יוֹכֵל לִישְׁבַּע מִשְׁלֵם מִשּׁוּם
לֵאלֹהִי יוֹכֵל לִישְׁבַּע מִשְׁלֵם לֵאלֹהִי לִי לִידַע דִּהָא מוּדָה מִי
וְיִקֵּץ שְׁעוּלָה אֲכִרִי שְׁמֵינָן בֵּן מְגִילָאֵל דִּלְמַר הִיא נִלְחַמְנָה
בְּהָא אֲמַר אִינִי יוּדַע חִיב דִּשְׁמוּאֵל הִיא דַּפְסִיק כְּרִי וְהִיא
בְּרִי נִיחֵם אֲחִינִי בְּרִי דִּקְדֵּרָה רַב וְשִׁמְהָ שְׁלֹן טוֹב שְׁאִינִי
וְגִבּוֹל בְּרִין אֲחָה כְּדַפְרִישִׁית בְּרִישִׁתָּהּ הַפְרָה (בִּיבִי דַּע מו.) אִין לִי
וְהִיא הִיא דְּרִיגָא אֲכִיִּי אֵל דְּרַב יְהוּדָה וְהִיא שְׁמוּאֵל
שְׁבַע מִשְׁלֵם אִין צָבְרִי בְּנֵמָה לִי בִּידָךְ וְהִיא אֲמַר
עֶסֶק צְבוּשֵׁה בְּרִישִׁתָּה כְּדַפְרִישִׁתָּה וְיִזְלִי אֲכִרִי שְׁעִי אֲכִרִי פַטוֹר וְ
יִנְהֵא וְלֹא אֵין הַיּוֹשֵׁעִין וְאִינֵהוּ דְּרִישִׁי אֲכִרִי שְׁעִיתָה
שְׁהַצְבוּ וְעִנְיָה וְלֹא לִי דִיעָמָה בְּחֻקָּתָה אֲחִינִי יִהָא אֲחִינִי
יִדַע וְכִי כְּדַפְרִישִׁית בְּנֵמָתִי: רַב נִחְמֵן וְר' יִיחִינָן אֲמַרִי

וַיָּבֹאוּ קוֹדֶשׁ שְׁמִיתָקָה שְׂעוּמָה הֵיטָם אֶל אַחַר שְׁמִיתָקָה שְׂעוּמָה
 כֵּלֹס: ה' בְּגוֹן יֵשֵׁב עִמָּךְ שְׂבוּעָה בִּינִיהֶם. מ"מ
 לַהֲשִׁיעוּם מִסַּפֵּק אֲדָ"שׁ שְׂמוּדָה לוֹ בְּמִקְלָתָ וּאִם דַּמְשַׁעְתָּ עַל ה'
 (שְׂבוּעָה דף קמ. וס"ה מחור) גְּבִי הִיוּ שְׁמִינָה חֲשׂוֹדִין עַל ה'
 אֶלֶף אֶלֶף הָתָם כִּמְ"ד חוּרָה שְׂעוּמָה לִמְקוּמָהּ וּמִפְרָשׁ ר' י'
 דִּבְרָא דִּיחְלֹקוּ כְּרִי יוֹסֵף^ל וְיִלְל דְּמוֹת מַמְתִּינִין דִּהֲכָא כְּרִי^ל ר'
 דִּבְרָא^ה (ב"ב דף קל. וס"ד ד"ה וכל) מַשְׁמַע דִּהֲלָכָה כְּרִי אֶלֶף ד'
 'ל הַנֶּשְׁבָּעִין (שְׂבוּעָה דף קמ. וס"ה מחור) גְּבִי יִתְּנוּמִי מִי
 אֶלֶף מֵת לוֹה בְּחִי מְלוֹה כְּכַר נִחְשִׁיב מְלוֹה לְבָנִי לוֹה שְׂעוּמָה
 וְנִשְׁבַּע מִשְׁלָם אֶלֶף פְּטוּר וּפְלִיגִי אֲדָר' אֲלֵעוּר דִּלְמָר' וְיִרְשֵׁ
 הִיא חוּבָה אִו נִשְׁבַּע מִשְׁלָם הַנִּשְׁבַּע וְקִאֲחָר הָתָם (דף קמ.
 עבד מַשְׁמַע נִשְׁבַּע וְשִׁמּוּלָא עֵינָךְ הִיוּ כִּמוֹ דר') אֶלֶף וְהִתְהַדְּבָה
 דִּנְבִּסְקָא אֲדָר' לֹא יֵדְעָה לִּכְתָּח כְּרִי אֶלֶף דִּמְחֹךְ שְׂעוּמָה מִשְׁלָם
 נִחְמֵן דר') אֶלֶף נִמִּי דִּיחָר הָתָם דִּיחְלֹקוּ וְשִׁעְמָה אֲשִׁי
 אֶחָד חֲזִי מַטְעֵם דר') אֶלֶף כִּיּוֹן דִּלְזִינוּ יִכּוֹל לִישְׁבַּע
 וְיִי דִלְמָר' חוּרָה שְׂעוּמָה לִמְחֻזִּב לֵה וְיִמְיִיתָ מִנְסַכָּה דִּר
 גִּר בְּנִסְכָּה מִחוּךְ שְׁלִינִי יִכּוֹל לִישְׁבַּע מִשְׁלָם יֵשׁ לֵנו לִזְוִי
 וְיִוִּיב שְׂעוּמָה דִּלְרִייתָ^ל אֶלֶף בְּשְׂבוּעָה דִּרְבִּין בְּגוֹן פּוֹתוֹ
 יִל לִישְׁבַּע מִפְסִקְדִּין דִּלְמָר דִּר פֶּפֶא (ס"ה הפוגם שְׂעוּמָה
 שְׁלִינִי וְיִל לִזְוִי מִלְּזִינוּ מִלְּזִינוּ דִּרְבִּין שְׁלִינִי אֶלֶף חֲכָר

Figure 1

מסורת הש"ס

לְקַמֵּן קָטוּ: בִּ"ק קִיָּה.
בְּתוֹס' כְּתוּבוֹת יב: ד"ה
הוּא וְעוֹד בְּתוֹסָפוֹת
וְעוֹת מו. ד"ה מִתּוֹן
מִיָּקוּ קוֹיָא דְּהִכָּא לִימָא
וְיִי תִּיּוּבָתָא דְּרִבִּי יוֹחָן
בְּתַמְנָן וְכוּ' (ג.) כְּתוּבוֹת
[לְקַמֵּן קָטוּ: בִּ"ק קִיָּה.
בִּ"ק קִיָּה.] (ד.) דְּרַךְ
[ג.] (ב.) (א.) וְכִלְכִּיל
[לְקַמֵּן קִיָּה.] (ז.) שְׁבוּעוֹת
מִתָּה.

הגהות הב"ח

ד"ה ציוס כ"ר
מגלגלן הספק:
בא"ד שאינו דומה
הוא אמת כיון דהויא
יין: (ג) תוס' ד"ה רב
נא וכו' ושם טוב
לא אמרי' צרי עדיף:
בא"ד אכתי הא דרב
ידה דשמואל הוא
צ ושמואל: (ה) בא"ד
מקשי להו מתמתין:

גליון הש"ס

ספוד ד"ה לימא
ו' הוי כאילו תרוויחו
חזקים. עיין לקמן דף
ח ע"ב תוספות ד"ה
לימא:

מוסף רש"י

הוֹנָא רַבִּי יְהוּדָה
לְשֵׁם חַיִּיבִי. לְקַמּוֹ
(י) דְּבִרֵי עֲדִיק (שם),
מִמֶּנּוּ ר' יוֹהָנָן אֲמַר
מִלְשָׁל וּמִלֵּשׁ מִקּוֹס
וְנִצְנִיעִין לִיה שְׁנוּעֵת הִסָּת
כִּי הוּא כְּדִרְבֵּי שְׁאִילוֹ יֹדַע
לְשֵׁם חַיִּיב (בְּחֻבּוֹתֵי) וְ
לְלֹא עֲדִיק (יֵחָת). דְּלֹא
רַבִּי, דְּהָא אִי גַּמִּי הוּא טַעֲנִין
לֶךְ צִדִּיק כְּלוֹס הוּא
וְנִצְנִיעִין לִיה שְׁנוּעֵת הִסָּת
(בִּכְסֵּם).

וסף תום' (המשך)

בא. מו' מ' קלע.
ד' כרח. מ' מ' ממונות
ד' אלא. כ' מ' ממונות
ל' דחורה שבורע לסיני
מ' משלם. מ' מ' ממונות
כ. המשאיל אומר
אולה מתה והלה אומר
י יודע עמי.
י ימות י'. כ. כדמיש
נחמל ולרבי יוחנן
מ' מ' ממונות י'.
ומתוך שאנו יכול
משבע משלם.
ימות י'. לא. מנה לי
ד' הלה אומר אני.
כ' ממונות י'.
וכהוהא. נה דאית
ה מתוך שאנו יכול
משבע משלם (דס"ו).
מ' ממונות י'. לג. באיך

מוֹסֵ' מְנוּטוֹת יֵה
 וְלֹא דַרְךְּ מִצֵּל מֵהֶן
 פֶּר לְגַמְרֵי מוֹסֵ' בִּיקֵּץ קִיט.
 מוֹסֵ' לֹא נִמְקָן, אֲלֵמָּה
 יֵה מִחֲבִירֵי שְׂבוּעָה
 יִנְוֹ יִכּוֹל לִישׁוּעַ מַשֵּׁל.
 מוֹסֵ' הֶלֶסֶס, לֹא תִרְצִי
 יִרְבִּיחֵהּ הֶדְבָּא, מוֹסֵ'
 שֶׁלֶסֶס מְדַמֵּן כּוֹתִיחֵה
 יִנְוֹ דְלִית לִלְתַּבְתָּ כִּרְמֵי
 לֵה אֵלִיבֵה דִרְמֵי
 קִנְיָנִי סִיפֵה מְרוֹמְסֵה
 לִת הֶלְכַת כְּחוֹתִיחֵה
 מִדְּקֻמָּרִינִי, לֹא
 יִרְבֵּן קִמִּי דִאֲבִי
 יִסְמֵר הֶדְבָּא וְנִסְכֵּי דִי
 וְקִמְרֵה נִמֵּי אֲרָא, מוֹסֵ'
 יִאֵר לָרִב אֲבָךְ כֵּה מוֹסֵ'
 לֹלֵב, דִּאֲמֵר
 לְקֹרֵן מוֹסֵ' שְׁעוּמֵה
 מַשֵּׁל כְּשִׁאֲנִי יִכּוֹל
 מוֹסֵ' שְׁעוּמֵה מוֹסֵ'
 שְׁבִרְבֵּה יוֹרִישִׁי, מוֹסֵ'
 שְׁעוּמֵה מוֹסֵ'

